

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/43/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113232478
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3113232478.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu: Štátny fond rozvoja bývania, so sídlom v Bratislave, ul. Lamačská cesta 8, IČO: 31749542, zastúpený zástupcom: AENEA Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Jozefská 3, proti žalovaným: 1. Ing. P. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., ul. Q. XXXX/XX, zastúpený zástupcom A3 advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Trenčíne, ul. Partizánska 25, 2. N. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., M. XXXX/X, zastúpená zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o., so sídlom v Trenčíne, ul. Piaristická 46, 3. HMG Recovery, k.s., so sídlom v Bratislave, ul. Štefanovičova 12, IČO: 46333908, zastúpený JUDr. Zuzanou Betákovou Krkoškovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, ul. Révová 7, o zaplataenie 19.697,37 eur s príslušenstvom a o zaplataenie zmluvnej pokuty, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

Súd konanie voči žalovanému v 3. rade **z a s t a v u j e .**

II. Súd konanie v časti o zaplataenie zmluvnej pokuty prevyšujúcej sumu 1.903,26 eur **z a s t a v u j e .**

III. Žalovaný v 1. rade **j e p o v i n n ý** zaplataiť žalobcovi sumu 8.671,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4.335,75 eur od 17.10.2013 do zaplataenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.11.2013 do zaplataenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 92,25 eur od 17.12.2013 do zaplataenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.01.2014 do zaplataenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 92,25 eur od 18.02.2014 do zaplataenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 92,25 eur od 18.03.2014 do zaplataenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.04.2014 do zaplataenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.05.2014 do zaplataenia, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 92,25 eur od 17.06.2014 do zaplataenia, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.07.2014 do zaplataenia, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.08.2014 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 92,25 eur od 17.09.2014 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.10.2014 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 92,25 eur od 19.11.2014 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.12.2014 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.01.2015 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 92,25 eur od 17.02.2015 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 92,25 eur od 17.03.2015 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.04.2015 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.05.2015 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.06.2015 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.07.2015 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 92,25 eur od 18.08.2015 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 92,25 eur od 17.09.2015 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.10.2015 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 92,25 eur od 17.11.2015 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.12.2015 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.01.2016 do zaplataenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.02.2016 do zaplataenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.03.2016 do zaplataenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.04.2016 do zaplataenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 17.05.2016 do zaplataenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.06.2016 do zaplataenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.07.2016 do zaplataenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.08.2016 do zaplataenia, vo výške 8 % ročne

zo sumy 92,25 eur od 17.09.2016 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 18.10.2016 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.11.2016 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.12.2016 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 17.01.2017 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.02.2017 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.03.2017 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 19.04.2017 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.05.2017 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.06.2017 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 18.07.2017 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.08.2017 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 19.09.2017 do zaplattenia s tým, že plnením žalovanej v 2. rade žalobcovi, zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia táto povinnosť žalovanému v 1. rade.

IV. Žalovaná v 2. rade je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 10.650,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.256,36 eur od 17.10.2013 do zaplattenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.11.2013 do zaplattenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 209,48 eur od 17.12.2013 do zaplattenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.01.2014 do zaplattenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 209,48 eur od 18.02.2014 do zaplattenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 209,48 eur od 18.03.2014 do zaplattenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.04.2014 do zaplattenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.05.2014 do zaplattenia, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 209,48 eur od 17.06.2014 do zaplattenia, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.07.2014 do zaplattenia, vo výške 8,15 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.08.2014 do zaplattenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 209,48 eur od 17.09.2014 do zaplattenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.10.2014 do zaplattenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 209,48 eur od 19.11.2014 do zaplattenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.12.2014 do zaplattenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.01.2015 do zaplattenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 209,48 eur od 17.02.2015 do zaplattenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 209,48 eur od 17.03.2015 do zaplattenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.04.2015 do zaplattenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.05.2015 do zaplattenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.06.2015 do zaplattenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.07.2015 do zaplattenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 209,48 eur od 18.08.2015 do zaplattenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 209,48 eur od 17.09.2015 do zaplattenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.10.2015 do zaplattenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 209,48 eur od 17.11.2015 do zaplattenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.12.2015 do zaplattenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.01.2016 do zaplattenia, vo výške 8,05 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.02.2016 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.03.2016 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.04.2016 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 209,48 eur od 17.05.2016 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.06.2016 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.07.2016 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.08.2016 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 209,48 eur od 17.09.2016 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 209,48 eur od 18.10.2016 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.11.2016 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.12.2016 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 209,48 eur od 17.01.2017 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.02.2017 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.03.2017 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 209,48 eur od 19.04.2017 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 209,48 eur od 16.05.2017 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.06.2017 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 18.07.2017 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 16.08.2017 do zaplattenia, vo výške 8 % ročne zo sumy 92,25 eur od 19.09.2017 do zaplattenia s tým, že plnením žalovaného v 1. rade žalobcovi, zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia táto povinnosť žalovanej v 2. rade.

V. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

VI. Žalovanému v 3. rade sa p r i z n á v a voči žalobcovi náhrada trov konania v plnom rozsahu.

VII. Žalobca, žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade n e m a j ú p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresnému súdu Trenčín bola dňa 21.11.2013 doručená žaloba žalobcu zo dňa 15.11.2013, ktorou sa pôvodne proti žalovaným v 1. a 2. rade a Q. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., M. XXXX/X, domáhal, aby súd rozhodol o splnení povinnosti žalovaných zaplatiť žalobcovi sumu 19.697,37 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 19.697,37 eur od 17.10.2013 do zaplatenia, vyčísleným zmluvným úrokom vo výške 2.320,84 eur a zmluvnou pokutou v sume 3.510,99 eur. Plnením jediného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

2. Túto žalobu odôvodnil tým, že dňa 01.10.2003 podľa zákona č. 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania uzavrel s Q. P., ďalej aj ako "dlžník", Zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru č. XXX/XXXX/XXXX, ďalej aj ako "úverová zmluva" alebo "zmluva". Na základe tejto zmluvy bola dlžníkovi poskytnutá podpora vo forme úveru vo výške 21.509,66 eur s dobou splatnosti 30 rokov, za účelom: výstavba XXXbj S. - U. II, Q., byt č. TN U. A XXX. Splácanie úveru začalo dňa 15.02.2004 vo forme 359 mesačných splátok v sume 86,14 eur. Pohľadávka žalobcu bola zabezpečená ručením žalovaných v 1. a 2. rade, ktorí sa dobrovoľne, slobodne a vážne rozhodli uspokojiť pohľadávku žalobcu, ak by dlžník zvlášť hrubým spôsobom porušil ustanovenia zmluvy a svoj záväzok nesplnil na písomnú výzvu žalobcu (článok VII bod 7.1 zmluvy). Ručiť mali do doby zriadenia záložného práva na stavbe, na výstavu ktorej bola poskytnutá podpora vo forme úveru. Stavba, na ktorú bol poskytnutý úver mala byť ukončená do 29.10.2005 (24 mesiacov od 29.10.2003 - deň otvorenia účtu v banke). Mesto Trenčín vydalo kolaudačné rozhodnutie, ktorým povolilo užívanie stavby až dňa 24.02.2006 a toto rozhodnutie bolo doručené žalobcovi dňa 25.04.2006. Vzhľadom na nedodržanie termínu výstavby žalobca podľa článku VIII bod 8.7 zmluvy dňa 21.03.2006 vydal rozhodnutie, ktorým zvýšil počnúc dňom 30.12.2005 úrokovú sadzbu o 0,5 %. Dňa 06.04.2006 vydal rozhodnutie, mesačnú splátku zvýšil od 01.07.2006 na sumu 92,25 eur (2.779 Sk). Listom zo dňa 20.07.2009 vyzval dlžníka na zriadenie záložného práva v zmysle zmluvy. Tento list bol zaslaný žalovaným v 1. a 2. rade na vedomie. Listom zo dňa 02.04.2008 vyzval dlžníka na úhradu dlhu v sume 645,72 eur (19.453 Sk) ku dňu 01.03.2008. Tento list bol zaslaný žalovaným v 1. a 2. rade na vedomie. Dňa 16.04.2012 žalobca zistil, že dlžník záložné právo nezriadil. Listom zo dňa 18.07.2012 žalobca dlžníkovi oznámil, že ku dňu 16.04.2012 je v omeškaní s 55 splátkami vo výške 5.073,69 eur. Zároveň ho vyzval na zaplatenie celej pohľadávky v sume 32.066,03 eur najneskôr do 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Tento list bol zaslaný žalovaným v 1. a 2. rade na vedomie. Z dôvodu hrubého porušenia zmluvy dlžníkom, a to nesplácanie úveru a nezriadenie záložného práva na predmetnú nehnuteľnosť, žalobca listom zo dňa 14.02.2013, doručeným dlžníkovi dňa 26.02.2013 - deň uloženia zásielky na pošte, žalovanému v 1. rade dňa 26.02.2013 a žalovanej v 2. rade 04.03.2013, od zmluvy odstúpil. Na základe podnetu žalovanej v 2. rade uzatvoril s touto žalovanou dňa 12.04.2013 Dohodu o splátkach. V tejto dohode žalovaná v 2. rade uznala dlh voči žalobcovi vyplývajúci zo zmluvy v sume 5.996,19 eur, ktorý sa zaviazala uhradiť do 15.05.2017. Zaviazala sa popri dlžných splátkach hradiť aj pravidelnú mesačnú splátku vo výške 92,25 eur. Po úhrade všetkých dlžných splátok malo byť stornované odstúpenie od zmluvy a vykonané zaradenie úveru do štandardného splátkového režimu. Omeškanie so splátkami malo za následok zrušenie tejto dohody o splátkach. Žalovaná uhradila len dve splátky v celkovej výške 419,48 eur. Zostatok dlžnej sumy predstavuje žalovanú pohľadávku. Zákonný úrok z omeškania si uplatňuje od 17.10.2013, ktorý nasleduje po dni zrušenia dohody o splátkach (deň nasledujúci po dni 15.10.2013, kedy nebola uhradená 7. splátka v zmysle dohody).

3. Na základe podanej žaloby vydal súd dňa 20.03.2014 platobný rozkaz, proti ktorému podali všetci pôvodne žalovaní (žalovaní v 1. a 2. rade a dlžník) odpor. Žalovaný v 1. rade v ňom uviedol najmä to, že žalobca svojou nečinnosťou spôsobil, že dlžník nemôže svoj záväzok splniť. Jeho ručenie malo zaniknúť vznikom záložnej zmluvy, ktorú mali dlžník so žalobcom uzatvoriť do troch mesiacov od právoplatného kolaudačného rozhodnutia. Žalobca omisívne zmaril vznik rozvázovacej podmienky ručenia, ktorá bola žalovanému v 1. rade na prospech. Pre tento laxný prístup žalobcu, odpiera žalobcovi plnenia ručiteľa podľa § 549 Občianskeho zákonníka. Ručiteľ môže odoprieť plnenie ak veriteľ zavinil, že pohľadávku nemôže uspokojiť dlžník. Predpokladané záložné právo by žalobcovi sanovalo ochranu pohľadávky, ktorú má voči dlžníkovi. Nečinnosť oboch účastníkov hlavného záväzkového vzťahu nemôže ísť na vrub ručiteľa. O tom, že žalobca vyzýval dlžníka dňa 20.07.2009 na uzavretie záložnej zmluvy sa dozvedel až zo žaloby, nakoľko mu táto nebola doručená na vedomie. Dlžník v podanom odpore poukázal na to, že uznesením tunajšieho súdu sp.zn. 28K/59/2011 zo dňa 20.12.2011 bol na jeho majetok vyhlásený konkurz, preto sa toto konanie voči nemu prerušuje. Žalovaná v 2. rade v podanom odpore uviedla, že žalobca nepreukázal prihlásenie jeho pohľadávky do konkurzného konania dlžníka, preto sa domnieva, že jeho pohľadávka je voči dlžníkovi nevymáhateľná a nemožno ju podľa § 28 ods.1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii uspokojiť. Preto využíva svoje právo ručiteľa podľa § 549 Občianskeho zákonníka

odoprieť veriteľovi plnenie. V závere namietla výšku uplatnených zmluvných sankcií pre ich rozpor s dobrými mravmi.

4. Uznesením zo dňa 28.01.2016, právoplatným dňa 11.03.2016, súd konanie voči dlžníkovi (pôvodne žalovanému v 1. rade) zastavil. Na základe návrhu žalobcu súd uznesením zo dňa 05.04.2016, právoplatným dňa 20.05.2016, pripustil vstup žalovaného v 3. rade do konania na strane žalovaných (ako žalovaného v 3. rade).

5. Podaním zo dňa 08.09.2016 vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty nad sumu 1.903,26 eur a o zaplatenie vyčísleného úroku nad sumu 3.332,58 eur, späť. Toto čiastočné späťvzatie odôvodnil platbami zaplatenými pred začatím konania v sume 419,48 eur, ktoré započítal na zmluvnú pokutu (a zrejme čiastočne aj na vyčíslený úrok, pozn. súdu).

6. Podaním zo dňa 01.06.2017 vzal žalobca žalobu späť voči žalovanému v 3. rade, ktorý so späťvzatím žaloby voči nemu súhlasil v podaní zo dňa 26.06.2017.

7.1 V priebehu celého konania sa žalobca a žalovaní v 1. a 2. rade opakovane písomne vyjadrovali. Tieto vyjadrenia sa z veľkej časti opakujú, dokonca argumentácia žalovaného v 1. rade si aj odporuje (konštatovanie riadnych účinkov odstúpenia od zmluvy s následným nástupom režimu bezdôvodného obohatenia a zároveň námietka premlčania práva na odstúpenie od zmluvy, teda neúčinnosť odstúpenia od zmluvy).

7.2 Zhrnutím všetkých písomných vyjadrení žalobcu je nasledovné:

Závazkový vzťah vyplývajúci z úverovej zmluvy je tzv. absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, ktorý vždy podlieha režimu Obchodného zákonníka. Vzťahy, ktoré vznikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka, použitie týchto ustanovení Obchodného zákonníka nemožno na tieto vzťahy vylúčiť. Poukaz na konkrétne ustanovenie zákona v ručiteľskom vyhlásení, napríklad "ručiteľské vyhlásenie podľa § 546 a nasl. ObčZ" v situácii, ak ide o zabezpečenia plnenia záväzku z obchodného záväzkového vzťahu spravidla nerobí ručiteľské vyhlásenie neplatným (rozsudok NSSR sp.zn. 4 Obo 115/99, publikované ako R 11/2001 alebo uznesenie NSSR 5 Cdo 120/2010). Obchodný zákonník neustanovuje oprávnenie ručiteľa odoprieť plnenie veriteľovi. Žalobca je štátny účelový fond zriadený zákonom a nie je dodávateľom v zmysle spotrebiteľského práva. Nekoná samostatne, nakoľko je spravovaný Ministerstvom dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky. Činnosť fondu upravuje štatút, ktorý schvaľuje minister. Hospodári podľa schváleného rozpočtu napojeného na rozpočet ministerstva. Bol zriadený za účelom plnenia úloh štátu, t.j. na financovanie priorít štátnej bytovej politiky schválených vládou SR pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu. Jeho účelom nie je dosahovanie zisku. Zákon o ŠFRB v § 3 priamo definuje príjem fondu a § 4 upravuje jeho použitie na štátnu podporu poskytovanú na účel uskutočnenia pomoci štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu a na výdavky súvisiace s činnosťou fondu. Môže poskytovať úvery aj s 0 % úrokom, nemá žiadny z pojmových znakov podnikateľskej činnosti v zmysle § 2 Obchodného zákonníka. Nie je možné ho subsumovať pod žiadny zo subjektov definovaných ako podnikateľ v Obchodnom zákonníku. Tento záver vyplýva aj z dôvodovej správy k novele zákona č. 150/2013 Z.z.. Spotrebiteľským úverom nie je podľa § 1 ods.3 písm.p/ zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, úver poskytovaný na účely podľa osobitných predpisov, ktorým je aj zákon č. 607/2003 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývaní v znení neskorších predpisov. Žalobca poskytol úver s úrokom 2,60 % ročne so splatnosťou 30 rokov, pričom v tom čase poskytovali banky porovnateľné úvery s úrokom 6 % až 8 % ročne. Úver, resp. podpora poskytnutá žalobcom je poskytnutie úveru podľa osobitného predpisu (zákon o ŠFRB), pre obmedzený okruh osôb (žiadateľ musí splniť podmienky podľa § 7 zákona o ŠFRB), vo verejnom záujme (bytová politika štátu), za úrokové sadzby nižšie ako obvyklé, alebo bezúročne a za podmienok pre dlžníka priaznivejších (napr. nenávratný príspevok). Ustanovenie o zmluvnej pokute bolo v zmluve dojednané dostatočne a zrozumiteľne v článku VIII bod 8.4 zmluvy, bol určený spôsob jej určenia t.j. (nesplatená istina + úrok) x 10:100 = 10 % z nesplatennej istiny a úroku, a bola špecifikovaná aj zmluvná povinnosť, pri porušení ktorej vzniká nárok na zmluvnú pokutu. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 5C/9/2015 z 28.03.2017, ktorým mu bola rovnaká zmluvná pokuta priznaná. Podľa rozsudku NSSR sp.zn. 2 Obo 33/2012 odstúpením od zmluvy o úvere nezaniká povinnosť splatiť dlh, z čoho je správne konštatovanie, že ručiteľský záväzok existuje. Odstúpenie od úverovej zmluvy spôsobuje jedine zmenu splatnosti vrátenia úveru, a to v dôsledku nedisciplinovaného správania dlžníka. Nemožno súhlasiť s

tvrdeniami žalovaných o pasivite žalobcu pri zriaďovaní záložného práva, pretože žalobca viacerými telefonickými aj písomnými výzvami, vyzýval dlžníka na zriadenie záložného práva.

7.3 Zhrnutím všetkých písomných vyjadrení žalovaného v 1. rade je nasledovné:

Definíciu spotrebiteľského vzťahu upravoval v čase podpisu zmluvy zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá používa služby pre priamu osobnú potrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti. Predávajúci je podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky, alebo poskytuje služby. Žalobca uzavrel úverovú zmluvu ako typovú formulárovú zmluvu a dlžník nemohol zmluvné podmienky meniť ani ovplyvniť. Žalobca je finančnou inštitúciou, pričom môže konať samostatne. Inak by nemohol vystupovať ani ako žalobca v tomto konaní. Preto trvá na použití § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V dôsledku toho je potrebné na spor, resp. ručenie žalovaných aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre nich ako spotrebiteľov priaznivejšie. Odopiera ako ručiteľ plniť, nakoľko žalobca sám zavinil, že pohľadávku nemôže uspokojiť dlžník. Zavinenie žalobcu spočíva v nezriadení záložného práva, ktoré malo žalovaného v 1. rade oslobodiť spod ručenia formou rozvázovacej podmienky, v zmeškanom konaní (odosielaní výzvy k zriadeniu záložného práva), v doručovaní písomností žalovanému v 1. rade na neaktuálnu adresu, čo vyplývalo aj z inej úverovej zmluvy, v ktorej bol žalovaný v 1. rade klientom žalobcu a v neprihlásení pohľadávky do konkurzu na majetok dlžníka. Listom zo dňa 14.02.2013 žalobca od úverovej zmluvy odstúpil, čím sa zmluva zrušila od počiatku a každý z účastníkov je povinný vrátiť to, čo na jej základe prijal. Nastúpil režim bezdôvodného obohatenia a ručenie, ako akcesorický vzťah, zaniklo. Popiera výšku uplatnených sankcií, vrátane úroku z omeškania a zmluvného úroku, ktorý žalobca vyčíslil ku dňu odstúpenia od zmluvy 14.02.2013. Žalobca opomenul, že dňa 27.12.2011 bol na majetok dlžníka vyhlásený konkurz. Podľa § 100 zákona č. 7/2005 Z.z. sú z uspokojenia vylúčené všetky mimozmluvné alebo zmluvné sankcie, ak na ne vznikol nárok, boli uložené alebo prirástli po vyhlásení konkurzu. Preto žiada zamietnuť úroky z omeškania ako aj zmluvné úroky vyčíslené od 27.12.2011. Ak by súd posúdil predmetný vzťah medzi sporovými stranami ako obchodný záväzkový, domáha sa zamietnutia žaloby pre neplatnosť právneho úkonu ručenia, z dôvodu nezrozumiteľného zmluvného dojednaní, odkazom na odlišnú právnu úpravu § 546 až 560 Občianskeho zákonníka. Predložením vyhotovenia zmluvy deklaroval žalobca úmysel zabezpečiť úverový záväzok ručením podľa občianskeho práva. Dobromyseľný žalovaný v 1. rade prijal ručiteľské vyhlásenie v súlade s jeho jazykovým vyjadrením ako záväzok občianskoprávny. Podľa § 266 ods.4 Obchodného zákonníka je potrebné prejav vôle, ktorý pripúšťa rôzny výklad, vykladať na ťarchu strany, ktorá ako prvá výraz použila, čo je v danom prípade žalobca. Vzniesol námietku premlčania jednak práva na odstúpenie od zmluvy s odôvodnením, že prvýkrát mohol žalobca od zmluvy odstúpiť buď dňa 01.02.2008 (podľa bodu 8.4 zmluvy, ak bol dlžník v omeškaní s úhradou splátky viac ako 6 mesiacov) alebo dňa 04.08.2008 (podľa bodu 7.4 zmluvy, zriadením záložného práva v prospech tretích osôb, čo nastalo dňa 04.08.2008). Právo na odstúpenie od zmluvy je majetkové právo a podlieha premlčaniu. Žalobca odstúpil od zmluvy listom zo dňa 14.02.2013, ktorý nikdy nebol doručený dlžníkovi. Pri dĺžke premlčacej doby 4 roky bolo toto právo v čase jeho uplatnenia dňa 21.11.2013 premlčané. Okrem námietky premlčania tohto práva vzniesol žalovaný v 1. rade aj námietku premlčania práva na každú splatnú splátku úverového dlhu a námietku premlčania nárokov z ručenia. V zmysle čl. VIII bod 8.4 zmluvy bol dlžník povinný vrátiť na účet veriteľa istinu, zostatok úroku a ak bol poskytnutý aj nenávratný príspevok aj ten, do 30 dní od doručenia výzvy dlžníkovi. Týmito skutočnosťami nesporne nastala v tom čase splatnosť celého dlhu, úveru aj príslušenstva. Najneskôr mal teda dlžník vrátiť všetky poskytnuté peňažné prostriedky do 02.05.2008. Čiže už 03.05.2008 mohol žalobca prvýkrát uplatniť svoj nárok na zaplatenie dlhu aj od ručiteľa. Odvtedy začala plynúť žalobcovi premlčacia lehota (doba) na uplatnenie práva voči ručiteľovi. V čase podania žaloby dňa 21.11.2013, viac ako 5 rokov od momentu kedy mohol žalobca uplatniť svoje právo prvýkrát, bolo jeho právo premlčané.

8.1 Za účelom rozhodnutia o žalobe súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a právnych zástupcov žalovaných. Pojednávanie sa zúčastnili právni zástupcovia žalobcu a žalovaných v 1. a 2. rade a takisto aj žalovaný v 1. rade. Právny zástupca žalovaného v 3. rade sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil.

8.2 Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že zotrváva na svojich písomných vyjadreniach. Podľa viacerých súdnych rozhodnutí nie je úverová zmluva, ktorou uzatvoril žalobca s úverovým dlžníkom spotrebiteľskou zmluvou. Z najnovších rozhodnutí poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 14C/323/2013 a potvrdzujúci rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/249/2016 z

20.10.2016, v ktorom tieto súdy uzavreli, že žalobca nie je dodávateľom v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka. V dôvodovej správe k novele zákona č. 150/2013 Z. z., predkladateľ novely uvádza, že na odstránenie polemik o charaktere žalobcu chce ustanoviť aj do textu zákona, že nejde o dodávateľa v spotrebiteľských zmluvách. Z tohto dôvodu nie je možné aplikovať na ručenie a na úverový vzťah Občiansky zákonník. Žalobca nemá postavenie dodávateľa v spotrebiteľskej zmluve a preto je potrebné aplikovať na daný právny vzťah ustanovenia Obchodného zákonníka. Tento záver bol odobrený aj vo viacerých súdnych rozhodnutiach, na ktoré v priebehu konania poukázal. Ako aktuálne je možné považovať rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.02.2017 sp. zn. 9Co/14/2016. Aj tunajší súd v rozsudku zo dňa 20.03.2017 sp. zn. 14C/1/2014 rozhodoval podľa Obchodného zákonníka. K premlčaniu práva na odstúpenie od zmluvy nedošlo, nakoľko podľa zmluvy má žalobca právo a nie povinnosť od zmluvy odstúpiť, pričom takým paradoxom je, že od žalobcu ako veriteľa sa skôr požaduje, aby prenechával priestor dlžníkom na uhradenie dlhu a neodstupoval od úverovej zmluvy. Takisto nie je dôvodná ani obrana o zasielaní zásielok žalovanému v 1. rade na neexistujúcu adresu bydliska, nakoľko podľa úverovej zmluvy veriteľ vychádza z adresy, ktorá je známa ako posledná. Nie je dôvodná ani obrana o dočasnosti ručenia, nakoľko žalobca nezodpovedá za vyhlásenia iných osôb. Žalobca vychádza z uzatvorenej zmluvy, ktorá upravuje zmluvné podmienky. Ak žalovaní poukazujú na nečinnosť žalobcu vo vzťahu k zriadeniu záložného práva, to isté môže povedať aj žalobca, nakoľko aj ručiteľ mohol vyvinúť aktivitu voči dlžníkovi, za ktorého sa zaručil, aby ho zbavil ručiteľského záväzku zriadením záložného práva. Žalobca preukazuje listinnými dôkazmi, že vyzýval dlžníka na zriadenie záložného práva, avšak nemohol ho k tomu prinútiť, nakoľko na to nemá oprávnenie. Takisto je skutočnosťou, že žalobca si prihlásil voči dlžníkovi jeho pohľadávku v konkurznom konaní v priebehu tohto konania.

8.3 Právna zástupkyňa žalovaného v 1. rade na pojednávaní uviedla, že zotráva na svojich písomných podaniach. V rámci tejto argumentácie je potrebné považovať úverovú zmluvu za spotrebiteľskú zmluvu a následne ručiteľský záväzok žalovaného v 1. rade je potrebné posúdiť podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Tento zákonník dáva právo ručiteľovi odoprieť plnenie za dlžníka v prípade, ak samotný veriteľ zapríčini nemožnosť plnenia od dlžníka. Žalobca uzatvoril so žalovaným v 1. rade dohodu o ručení za podmienky, že ručenie bude len dočasné a zanikne zriadením záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve dlžníka. Nekonaním samotného žalobcu k tomu však nedošlo. V roku 2006 bolo žalobcovi doručené kolaudačné rozhodnutie k bytu, na ktorom malo byť zriadené záložné právo. Aj napriek tomu žalobca nevykonal žiaden úkon k jeho zriadeniu. Z tohto konania žalobcu žalovaný v 1. rade vyvodzuje, že žalobca konal v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku. Takisto namieta nesprávne doručovanie zásielok žalovanému v 1. rade, pretože ich zasielal na jeho neaktuálnu adresu bydliska. Ak by sa súd nestotožnil s touto argumentáciou, žalovaný v 1. rade považuje dohodu o ručení za neplatnú, pretože ručiteľský záväzok bol vyjadrený nezrozumiteľne. Žalovaný v 1. rade si tento svoj záväzok vysvetľoval tak, že ručenie je dočasné. Žalobca však vytvoril stav, že ručenie je trvalé a vykonáva svoje práva na úkor práv žalovaného v 1. rade. Žalovaný v 1. rade si uplatňuje všetky práva, resp. námietky v zmysle § 548 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Namieta aj premlčanie práva z hlavného záväzkového vzťahu, pretože na majetok dlžníka bol vyhlásený konkurz dňa 26.12.2011 a žalobca podal žalobu na súd až dňa 21.11.2013, pretože pohľadávka veriteľa sa stala splatnou dňa 28.12.2011 je nutné považovať plynutie premlčacej lehoty ako za nepretrhnuté a neprerušené, keďže po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu nie je možné voči nemu viesť konania o zaplatenie dlhov vzniknutých pred vyhlásením konkurzu. Podanie žaloby voči hlavnému dlžníkovi považuje za neúčinné uplatnenie práva, keďže v tomto čase zo zákona nebolo možné dlžníka žalovať, čo osvedčil aj okresný súd v uznesení o zastavení konania voči pôvodnému žalovanému v 1. rade. Teda má za to, že premlčacia lehota voči dlžníkovi stále plynie. Takisto namieta aj premlčanie práva na odstúpenie od zmluvy, nakoľko k omeškaniu so splácaním úveru došlo už od 01.02.2008, kedy bolo omeškaných už 6 splátok. Vtedy mal právo žalobca prvýkrát odstúpiť od zmluvy. Takisto poukazuje na to, že už v roku 2008 bolo k predmetnému bytu zriadené aj záložné právo od VÚB, a.s. ako záložného veriteľa. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1Co/278/2014 z 11.03.2015, je žalobca dodávateľom a úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou.

8.4 Žalovaný v 1. rade na pojednávaní uviedol, najmä to, že pôvodný ručiteľský záväzok mal trvať len dočasne a zavinením žalobcu ručí až doteraz. O splácanie dlhu úverovým dlžníkom sa bližšie nezaujímal. Úverového dlžníka poznal, ale od roku 2006 už neboli v kontakte. Stretli sa iba občasne. Približne rok pred tým, ako prevzal na seba ručiteľský záväzok z úverovej zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania, podpísal zmluvu so žalobcom aj on ako dlžník. Bydlisko zmenil dňa 09.02.2005 a nespomína si, či túto skutočnosť oznámil ako ručiteľ žalobcovi.

8.5 Právna zástupkyňa žalovaného v 2. rade na pojednávaní uviedla, že sa v celom rozsahu stotožňuje s argumentáciou právnej zástupkyne žalovaného v 1. rade a z dôvodu hospodárnosti nebude opakovať tú istú argumentáciu. Žalovaná v 2. rade zotrváva na svojej obrane, ktorá je uvedená v odpore proti vydanému platobnému rozkazu.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: č. I. 6 zmluva o poskytnutí podpory, č. I. 10 kolaudačné rozhodnutie, č. I. 12, 13 rozhodnutia ŠFRB, č. I. 14, 15 kópie zásielok, č. I. 16 výzva na zriadenie záložného práva, č. I. 17 kópia doručenky, č. I. 18 čiastočný výpis z LV č. XXXX, č. I. 22 čiastočný výpis z LV č. XXXX, č. I. 27-40 výzvy žalobcu a kópie zásielok, č. I. 41-47 odstúpenia od zmluvy a kópie zásielok, č. I. 48 dohoda o splátkach, č. I. 51 oznámenie Prima banky, č. I. 52 priebeh splácania úveru, č. I. 96-100 výzva k zriadeniu záložného práva, kópie doručeníek, č. I. 241c potvrdenie o trvalom pobyte, č. I. 260 história pohybov na účte, č. I. 290 kópia prihlášky pohľadávky, č. I. 341-363 prehľad priemerných úrokových sadziieb.

10.1 Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil nasledovný pre rozhodnutie o podanej žalobe podstatný skutkový stav:

10.2 Dňa 01.10.2003 uzatvoril žalobca s dlžníkom (Q. P., pôvodným žalovaným v 1. rade) Zmluvu o poskytnutí podpory podľa zákona č. 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania vo forme úveru č. 309/3221/2003. Na základe tejto zmluvy sa žalobca zaviazal do 90 dní zabezpečiť otvorenie účtu v prospech dlžníka v pobočke banky a poskytnúť úver vo výške 648.000 Sk pri základnej úrokovej sadzbe 2,60 % a dobou splatnosti 30 rokov. V zmluve sú uvedené zmluvné podmienky a ich súčasťou je aj dohoda zmluvných strán o zabezpečení poskytnutej podpory vo forme ručenia tretích osôb (článok VII bod 7.1 a nasl.). Žalovaní v 1. a 2. rade podpísali túto zmluvu, pričom v bode 7.3 zmluvy je uvedené, že podpísaní ručiteľia svojim podpisom potvrdzujú, že boli s obsahom zmluvy oboznámení, porozumeli jej. Sú si vedomí svojej povinnosti splniť dlh ak tento nespĺní dlžník na základe výzvy fondu. Ručiteľia súhlasia s tým, že podmienka písomnej výzvy je splnená, ak fond zašle výzvu na poslednú známu adresu dlžníka keď dlžník svojim konaním zmarí jej doručenie, alebo takúto písomnosť nepreberie.

10.3 Dňa 24.02.2006 vydalo mesto Trenčín kolaudačné rozhodnutie na stavbu, ktorej výstavba bola podporená poskytnutým úverom. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.02.2006.

10.4 Dňa 21.03.2006 rozhodol žalobca o zvýšení úrokovej sadzby od 30.12.2005 v dôsledku porušenia povinnosti dlžníka podľa bodu 8.7 zmluvy (nedodržanie lehoty na výstavbu, nepredloženie právoplatného kolaudačného rozhodnutia).

10.5 Listom zo dňa 02.04.2008 vyzval žalobca dlžníka k úhrade dlhu pre neuhradenie 7 splátok ku dňu 01.03.2008 v sume 19.453 Sk, a to do 7 dní od doručenia výzvy. List bol expedovaný na adresu dlžníka dňa 09.04.2008, dlžník si ho neprevzal v odbernej lehote na pošte a žalobcovi bol vrátený poštou späť dňa 02.05.2008. Tento list bol zaslaný aj žalovaným v 1. a 2. rade na vedomie, pričom žalovaná v 2. rade si zásielku v odbernej lehote neprevzala a zásielka adresovaná žalovanému v 1. rade sa vrátila späť žalobcovi dňa 14.04.2008 z dôvodu neznámych adresáta.

10.6 Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 04.08.2008 dlžník zriadil v prospech tretej osoby (VÚB a.s.) zmluvné záložné právo na nehnuteľnosti, na ktorú bol dlžníkovi poskytnutý úver (byt č. 23 v bytovom dome súpr.č. 6968 postavenom na parc.č. 2315/539 a 2315/541 v kat.úz. Trenčín).

10.7 Listom zo dňa 20.07.2009 vyzval žalobca dlžníka na zriadenie záložného práva na nehnuteľnosť, na ktorú bol dlžníkovi poskytnutý úver. Rovnakú výzvu urobil žalobca aj listom zo dňa 30.08.2007 (č.l. 96 spisu) s upozornením na možnosť odstúpenia od zmluvy v prípade nevyhovenia výzve.

10.8 Uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 28K/59/2011 zverejneným v Obchodnom Vestníku dňa 27.12.2011 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka.

10.9 Listom zo dňa 18.07.2012 vyzval žalobca dlžníka na úhradu celkového dlhu v sume 32.066,03 eur ku dňu 18.07.2012 (istina úveru, úrok, zmluvná pokuta) do 15 dní od doručenia výzvy na tam uvedený bankový účet. Ku dňu 16.04.2012 bol dlžník v omeškaní so zaplatením 55 splátok v sume 5.073,69 eur.

Tento list bol zaslaný na vedomie aj žalovaným v 1. a 2. rade, pričom žalovaný v 1. rade si list prevzal dňa 30.07.2012 a žalovaná v 2. rade si zásielku neprevzala v odbernej lehote.

10.10 Listom zo dňa 14.02.2013 oznámil žalobca dlžníkovi, že z dôvodov hrubého porušenia zmluvných podmienok a to 1./ nesplácanie úveru ku dňu 16.01.2013 omeškanie 64 splátok v celkovej výške 5.903,94 eur a 2./ nezriadenie záložného práva na predmetnú nehnuteľnosť, odstupuje od zmluvy a žiada celkový dlh v sume 25.550,16 eur uhradiť do 30 dní odo dňa prevzatia odstúpenia od zmluvy. Tento list si dlžník neprevzal na adrese svojho bydliska v odbernej lehote.

10.11 Listom zo dňa 14.02.2013 oznámil žalobca obom žalovaným v 1. a 2. rade, že podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka odstúpil od úverovej zmluvy a vyzval ich na splnenie ručiteľského záväzku do 30 dní od prevzatia odstúpenia od zmluvy. Žalovaná v 2. rade prevzala zásielku dňa 04.03.2013 a žalovaný v 1. rade dňa 26.02.2013.

10.12 Dňa 12.04.2013 uzavrel žalobca so žalovanou v 2. rade Dohodu o splátkach, ktorej súčasťou je uznanie dlhu v sume 5.996,19 eur žalovanou v 2. rade, ktorý vznikol z úverovej zmluvy nezaplatením 65 splátok (č.l. 48 spisu). Žalovaná sa zaviazala tento dlh uhradiť do 15.05.2017 splátkami vo výške 117,23 eur popri riadnej mesačnej splátke v sume 92,25 eur, teda spolu 209,48 eur, počnúc dňom 15.03.2013. Prílohou tejto dohody je splátkový kalendár.

10.13 Z priebehu splácania úveru na č.l. 52 spisu vyplýva, že od 19.02.2004 do 09.05.2008 bolo zaplatené titulom splácania úveru celkovo 3.953,46 eur. Naposledy dňa 09.05.2008 bola zaplatená splátka v sume 2.779 Sk. Neskôr boli zaplatené už len dve sumy, a to dňa 10.06.2013 suma 210 eur a dňa 08.08.2013 suma 209,48 eur, ktoré zaplatila žalovaná v 2. rade.

10.14 Z potvrdenia Mestského úradu v Trenčíne z 10.11.2015 na č.l. 241c vyplýva, že žalovaný v 1. rade mal trvalý pobyt evidovaný od 09.02.2005 do 08.07.2011 na adrese Trenčín, Bavlnárska 1797/9B a od 08.07.2011 na adrese Trenčín, Veľkomoravská 1899/58.

10.15 Listom zo dňa 07.12.2015, ktorý bol doručený konkurznému správcovi dlžníka dňa 11.12.2015, si prihlásil žalobca pohľadávku voči dlžníkovi (úpadcovi) z úverovej zmluvy.

10.16 Na zistený skutkový stav súd aplikoval citované ustanovenia právnych predpisov a následne vec právne posúdil.

11.1 Podľa § 303 Obchodného zákonníka kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

11.2 Podľa § 306 ods.1, ods.2 Obchodného zákonníka veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, najmä pri vyhlásení konkurzu. Ručiteľ môže voči veriteľovi uplatniť všetky námietky, na ktorých uplatnenie je oprávnený dlžník, a použiť na započítanie pohľadávky dlžníka voči veriteľovi, ak na započítanie by bol oprávnený dlžník, keby veriteľ vymáhal svoju pohľadávku voči nemu. Ručiteľ môže použiť na započítanie aj svoje pohľadávky voči veriteľovi.

11.3 Podľa § 307 Obchodného zákonníka ak sa za ten istý záväzok zaručí viac ručiteľov, ručí každý z nich za celý záväzok. Ručiteľ má voči ostatným ručiteľom rovnaké práva ako spoludlžník.

11.4 Podľa § 310 Obchodného zákonníka právo veriteľa voči ručiteľovi sa nepremlčí pred premlčaním práva voči dlžníkovi.

11.5 Podľa § 344 Obchodného zákonníka od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

11.6 Podľa § 387 ods.1, ods.2 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom. Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

11.7 Podľa § 390 Obchodného zákonníka ak sa premlčí právo uskutočniť právny úkon, účinky tohto právneho úkonu nenastanú voči osobe, ktorá namietne premlčanie.

11.8 Podľa § 391 ods.2 Obchodného zákonníka pri právach uskutočniť právny úkon plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa právny úkon mohol urobiť, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

11.9 Podľa § 392 ods.1, ods.2 Obchodného zákonníka pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti. Pri práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. Ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plynie premlčacia doba od doby splatnosti nesplneného záväzku.

11.10 Podľa § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

11.11 Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11.12 Podľa § 261 ods.3 písm. d) Obchodného zákonníka, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

11.13 Podľa § 261 ods.4 Obchodného zákonníka, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa predchádzajúcich odsekov, ako aj záložné právo k nehnuteľnostiam pri zabezpečení práv spojených s dlhopismi a záložné právo k cenným papierom v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom.

11.14 Podľa § 323 ods.1 Obchodného zákonníka ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná.

11.15 Podľa § 407 ods.1, ods.4 Obchodného zákonníka ak dlžník písomne uzná svoj záväzok, plynie nová štvorročná premlčacia doba od tohto uznania. Ak sa uznanie týka iba časti záväzku, plynie nová premlčacia doba ohľadne tejto časti. Účinky uznania záväzku spôsobom uvedeným v odseku 1 nastávajú aj v prípade, keď jemu zodpovedajúce právo bolo v čase uznania už premlčané.

11.16 Podľa § 1 ods.1 zák.č. 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, ďalej aj ako "zákon o ŠFRB", zriaďuje sa Štátny fond rozvoja bývania na financovanie štátnej podpory, ktorého prostredníctvom sa uskutočňuje pomoc štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu.

11.17 Podľa § 2 ods.1, ods.4 zákona o ŠFRB správu fondu vykonáva Ministerstvo výstavby a verejných prác Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"). Podrobnosti o organizácii a činnosti fondu, ako aj podrobnosti o počte členov a o zložení Rady fondu, vymenúvania a odvolávania jej členov a o jej organizácii a činnosti upraví štatút fondu, ktorý schvaľuje vláda Slovenskej republiky.

11.18 Podľa § 4 ods.1, ods.2, ods.3 zákona o ŠFRB prostriedky fondu možno použiť na a) podpory poskytované na účel uskutočnenia pomoci štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu, b) správu fondu, c) splátky úverov poskytnutých fondu bankami a na úhradu úrokov z týchto úverov. O použití prostriedkov fondu rozhoduje minister na základe odporúčania Rady fondu v súlade so schváleným rozpočtom fondu. Prostriedky použité na správu fondu, okrem nákladov za vedenie účtov a bankové služby, nesmú prekročiť 1,5% z ročného príjmu fondu, najviac však 15 000 000 Sk. Na odmeňovanie pracovníkov fondu sa vzťahuje osobitný predpis.

11.19 Podľa § 6 ods.1 až ods.5 zákona o ŠFRB fond hospodári podľa schváleného rozpočtu. Rozpočet fondu je zapojený finančnými vzťahmi na rozpočet ministerstva. Po finančnom zúčtovaní vzťahov k štátnemu rozpočtu a po schválení štátneho záverečného účtu Národnou radou Slovenskej republiky sa zostatok prostriedkov fondu k 31. decembru príslušného roku prevádza do nasledujúceho rozpočtového roku. Za hospodárenie s prostriedkami fondu zodpovedá minister. Prostriedky fondu sú vedené na osobitnom účte v Štátnej pokladnici.

11.20 Podľa § 12 ods.1, ods.2 zákona o ŠFRB na základe rozhodnutia podľa § 11 ods. 9 uzavrie fond so žiadateľom zmluvu. Zmluva musí obsahovať najmä

- a) údaje o zmluvných stranách,
- b) účel, výšku, druh a čerpanie poskytnutej podpory,
- c) spôsob plnenia záväzkov zmluvných strán,
- d) zabezpečenie záväzkov,
- e) bezhotovostný spôsob úhrady z podpory,
- f) technické podmienky stavby a dĺžku času jej uskutočnenia,
- g) sankcie za porušenie zmluvných podmienok,
- h) spôsob kontroly plnenia zmluvných podmienok a dôsledky ich nedodržania,
- i) ak je žiadateľom osoba podľa § 7 písm. a), tak aj minimálny čas, v ktorom bude stavbu vlastníť a užívať on alebo osoby jemu blízke, 21a) alebo osoby oprávnené podľa osobitného predpisu,
- j) ak je žiadateľom podľa § 7 písm. b) obec, ktorá požiadala o podporu podľa § 10 ods. 2, tak aj minimálny čas, v ktorom bude obec stavbu vlastníť a dávať byty do nájmu obyvateľom obce.

11.21 Podľa § 52 ods.1 až ods.4 Občianskeho zákonníka, v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11.22 Podľa § 544 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

11.23 Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

11.24 Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

11.25 Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

12.1 Žalobca sa podanou žalobou domáha proti žalovaným v 1. a 2. rade, ďalej aj ako "žalovaní", splnenia ich povinnosti ručiteľov splniť dlh, ktorý si nesplnil úverový dlžník na základe úverovej zmluvy. Obrana žalovaných proti podanej žalobe je relatívne rozsiahla, pričom v niektorých častiach si odporuje.

12.2 V prvom rade je potrebné uviesť, že súd na rozhodnutie o podanej žalobe aplikoval v otázke ručenia ustanovenia Obchodného zákonníka, a nie Občianskeho zákonníka, použitia ktorého sa dovoľovali žalovaní. Je tomu tak preto, že podľa názoru súdu sa v prípade hlavného záväzkového vzťahu (úverový vzťah) a aj akcesorického vzťahu (ručenie), nejedná o spotrebiteľský vzťah, založený spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka. V takom prípade by aj v rámci tzv. absolútneho obchodného vzťahu bolo možné naň aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalobca totiž nie je dodávateľom. Ako vyplýva z citovaných ustanovení zákona o ŠFRB žalobca je, a aj v čase uzavretia zmluvy bol, účelovým fondom zriadeným štátom, ktorého správu vykonáva ministerstvo. Účelom jeho existencie a fungovania je financovanie štátnej podpory (pomoci) pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu. Celkom zjavne nejde o vykonávanie obchodnej ani inej podnikateľskej činnosti za účelom vytvárania vlastného zisku. Plne v súlade s týmto záverom je aj zákonná úprava o možnosti použitia prostriedkov fondu, ktoré možno okrem správy fondu (výdavky na jeho činnosť) použiť iba na splátky úverov čerpaných fondom a samotnú štátnu pomoc formou podpory. Fond teda nevytvára zisk, s ktorým by ako bežný podnikateľ mohol voľne nakladať. Svojím príjmami je napojený na štátny rozpočet. Takisto súd akceptuje argumentáciu žalobcu v tejto otázke spočívajúcu v poukaze na to, že podpora poskytnutá žalobcom je poskytnutie úveru podľa osobitného právneho predpisu pre obmedzený okruh osôb (žadateľ musí splniť podmienky podľa § 7 zákona o ŠFRB), vo verejnom záujme (bytová politika štátu), za úrokové sadzby nižšie ako obvyklé, alebo bezúročne alebo za podmienok pre dlžníka priaznivejších (napr. nenávratný príspevok). V tejto otázke je prijatý záver súdu pre súd jednoznačný a v súlade s prevažujúcou judikatúrou súdov SR. S opačným právnym názorom iných súdov sa súd nestotožňuje, pričom pre neho nie je záväzný a ide skôr o exces. Naopak z rozhodovacej činnosti Okresného súdu Trenčín je zrejmé, že žalobca opakovane nie je považovaný týmto súdom za dodávateľa. Úvery, resp. podpora poskytovaná žalobcom sa nepovažujú za spotrebiteľské úvery ani podľa § 1 ods.3 písm.p/ zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Bez ohľadu na prijatie tohto záveru súd dáva do pozornosti aj okolnosť, že v rámci novelizácie aktuálneho zákona o ŠFRB (zák.č. 150/2013 Z.z.) je možné v rámci legislatívneho procesu zistiť, že aj podľa predkladateľa uvedenej novely zákona (vládný návrh zákona), nie je fond dodávateľom, pretože nespĺňa definíciu dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd v plnej miere akceptuje argumentáciu žalobcu. Naopak nie je možné prisvedčiť obrane žalovaných, ktorej prirodzeným účelom je dosiahnutie použitia právnej úpravy ručenia podľa Občianskeho zákonníka, ktorá je pre nich priaznivejšia (právo odprieť plnenie podľa § 549 Občianskeho zákonníka).

12.3 Vzhľadom na uvedené súd na rozhodnutie o podanej žalobe aplikoval príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka, ktorý obsahuje jednak kompletnú úpravu úverového vzťahu, úpravu ručenia v obchodnom záväzkovom vzťahu, uznanie záväzku a takisto aj úpravu premlčania. Táto je dôležitá vzhľadom na vznesené námietky premlčania.

12.4 Vzhľadom na aplikovanie ustanovení Obchodného zákonníka o ručení je argumentácia žalovaných ohľadne ich práva odprieť plnenie ručiteľa irelevantná. Aj napriek tomu súd stručne uvádza, že žalobca preukázateľne písomnými výzvami vyzýval dlžníka na zriadenie záložného práva. Podľa názoru súdu mohli a mali vyvinúť úsilie o zriadenie záložného práva samotní žalovaní, ktorí na seba dobrovoľne prevzali záväzok ručenia a bolo predovšetkým v ich záujme, aby sa zbavili svojho záväzku zriadením záložného práva na predmetnej nehnuteľnosti dlžníkom. Sám žalovaný v 1. rade však uviedol, že sa o splácanie dlhu dlžníkom nezaujímal. Z vykonaného dokazovania nevyplýva žiadna aktivita žalovaných v tejto okolnosti a ani neuviedli dôvod svojej pasivity. Prítom dlžník zriadil záložné právo na predmetnej nehnuteľnosti v roku 2008 v prospech inej osoby, a to VÚB a.s.. Žalovaná v 2. rade dokonca svoj záväzok aj písomne uznala dňa 12.04.2013, a to v celom rozsahu. V zmysle § 323 ods.1 Obchodného zákonníka sa predpokladá, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania, pričom tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná.

12.5 Obaja žalovaní (právna zástupkyňa žalovanej v 2. rade sa na pojednávaní vyjadrila, že sa stotožňuje s argumentáciou právnej zástupkyne žalovaného v 1. rade a preto ju z dôvodu hospodárnosti neopakuje) vzniesli námietku premlčania jednak: 1. práva na odstúpenie od úverovej zmluvy, 2. práva na zaplatenie každej zo splátok úveru osobitne, a nakoniec aj 3. práva na zaplatenie celého uplatneného dlhu. V tejto súvislosti súd poukazuje na predchádzajúcu časť tohto odôvodnenia.

12.6 Ohľadne námietky premlčania práva na odstúpenie od zmluvy súd uvádza, že je vznesená dôvodne. Ako vyplýva zo zisteného skutkového stavu, žalobca bol oprávnený od zmluvy odstúpiť podľa bodu 8.4

zmluvy dňom 19.04.2008, nakoľko dlžník bol v omeškaní so zaplatením 7 splátok ku dňu 01.03.2008 a výzvou zo dňa 02.04.2008, ktorá bola dlžníkovi doručená dňa 11.04.2008, kedy mu bolo oznámené uloženie tejto zásielky na pošte, bol vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy do 7 dní od doručenia výzvy. Odstúpenie od zmluvy odôvodnil žalobca dvomi skutočnosťami, a to 1./ nesplácanie úveru ku dňu 16.01.2013 omeškanie 64 splátok a 2./ nezriadenie záložného práva (pričom toto malo byť zriadené do 3 mesiacov od vydania kolaudačného rozhodnutia, ktoré bolo právoplatné dňa 27.02.2006). Žalobca však odstúpil od zmluvy až listom zo dňa 14.02.2013, teda po uplynutí všeobecnej štvorročnej premlčacej doby. Je teda zrejmé, že v čase odstúpenia od zmluvy uplynuli viac ako 4 roky, od kedy mohol žalobca právo na odstúpenie od zmluvy uplatniť. V zmysle § 390 Obchodného zákonníka v spojení s § 306 ods.2 Obchodného zákonníka účinky odstúpenia od zmluvy nenastali. Súd preto konštatuje, že žalobca sa nemôže voči žalovaným dovolávať skutočností, že od úverovej zmluvy odstúpil, a teda že úver je splatný v celom rozsahu v dôsledku tohto odstúpenia.

12.7 Ohľadne námietky premlčania práva na zaplatenie každej zo splátok úveru osobitne, súd uvádza, že je vznesená čiastočne dôvodne vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, a to ohľadne splátok, ktorých splatnosť nastala viac ako 4 roky pred podaním žaloby na súd. Podľa § 392 ods.2 Obchodného zákonníka pri práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. Vo vzťahu k žalovanému v 1. rade sú tak premlčané splátky splatné pred 21.11.2009. Vo vzťahu k žalovanej v 2. rade však táto námietka nie je dôvodná, pretože táto dňa 12.04.2013 uzavrela so žalobcom Dohodu o splátkach, ktorej súčasťou je aj jej uznanie dlhu v sume 5.996,19 eur, ktorý vznikol z úverovej zmluvy nezaplatením 65 splátok (č.l. 48 spisu). Žalovaná sa zaviazala tento dlh uhradiť do 15.05.2017 splátkami vo výške 117,23 eur popri riadnej mesačnej splátke v sume 92,25 eur, teda spolu 209,48 eur, počnúc dňom 15.03.2013. Prílohou tejto dohody je splátkový kalendár. Podľa § 407 ods.4 Obchodného zákonníka účinky uznania záväzku nastávajú aj v prípade, keď právo zodpovedajúce uznanému záväzku bolo už v čase uznania premlčané. Právo žalobcu z ručiteľského záväzku žalovanej v 2. rade na zaplatenie uvedených splátok úveru tak vo vzťahu k tejto žalovanej premlčané nie je.

12.8 Ohľadne námietky premlčania celého uplatneného dlhu súd uvádza, že táto námietka nevychádza zo skutočného znenia bodu 8.4 zmluvy. V tomto bode je totiž uvedené, že v prípade naplnenia bodu 8.4 (t.j. odstúpenia od zmluvy) je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu a vrátiť istinu, zostatok úroku a ak bol poskytnutý aj nenávratný príspevok aj ten, do 30 dní od doručenia výzvy dlžníkovi. Teda nielen samotným omeškaním, ale až odstúpením od zmluvy a následnou výzvou bol dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu a vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. Ako však vyplýva z vyššie uvedeného, odstúpenie od zmluvy je proti žalovaným neúčinné, pretože úspešne vzniesli námietku premlčania tohto práva.

12.9 Ako vyplýva z vyššie uvedenej časti odôvodnenia, účinky odstúpenia od zmluvy nenastali v dôsledku dôvodne vznesenej námietky premlčania. Predčasná splatnosť celého úveru iným spôsobom vyvolaná nebola, preto súd uzatvára, že žalobca sa môže voči žalovaným ako ručiteľom, domáhať iba zaplatenia tej časti dlhu, ktorá je do rozhodnutia súdu splatná. Splatnosť splátok úveru bola v článku IV dohodnutá vždy do 15. kalendárneho dňa v mesiaci, počas celej lehoty splatnosti úveru. Výška mesačnej splátky bola od 01.07.2006 určená v sume 2.779 Sk, teda 92,25 eur.

12.10 Záväzok žalovaných za nesplnený dlh úverového dlžníka vyplýva z ich ručiteľského vyhlásenia obsiahnutého v úverovej zmluve, ďalej zo skutočností, že žalobca márne vyzval dlžníka na zaplatenie jeho dlhu a zo znenia ustanovení § 303 a § 306 ods.1 Obchodného zákonníka. V zmysle § 307 ods.1 Obchodného zákonníka ručí každý zo žalovaných za celý dlh dlžníka.

12.11 Výsledkom týchto právnych záverov je to, že žaloba žalobcu týkajúca sa nezaplatenia istiny úveru spolu s úrokom je dôvodná voči žalovanej v 2. rade v časti zaplatenia uznaného dlhu, ktorý pozostáva z 65 dlžných splátok úveru do 18.02.2013 v sume 5.996,19 eur a splátok vo výške 92,25 eur, splatných od 15.03.2013 do rozhodnutia súdu, t.j. do 12.10.2017 v celkovej sume 5.073,75 eur (10 splátok za rok 2013 v sume 922,50 eur, 12 splátok za rok 2014 v sume 1.107 eur, 12 splátok za rok 2015 v sume 1.107 eur, 12 splátok za rok 2016 v sume 1.107 eur, 9 splátok za rok 2017 v sume 830,25 eur). Spolu tak vo výške 11.069,94 eur. Z tejto sumy je však potrebné odpočítať sumu 419,48 eur, pretože žalovaná v 2. rade túto sumu zaplatila v dvoch splátkach na základe dohody o plnení v splátkach v dňoch 10.06.2013

a 08.08.2013. Povinnosť žalovanej v 2. rade z jej ručenia za dlh dlžníka tak potom predstavuje povinnosť na zaplatenie sumy 10.650,46 eur.

12.12 Voči žalovanému v 1. rade je dôvodná v časti zaplatenia splátok úveru splatných od 21.11.2009 do rozhodnutia súdu, t.j. do 12.10.2017 v celkovej sume 8.671,50 eur (jedna splátka za rok 2009 v sume 92,25 eur, 12 splátok za rok 2010 v sume 1.107 eur, 12 splátok za rok 2011 v sume 1.107 eur, 12 splátok za rok 2012 v sume 1.107 eur, 12 splátok za rok 2013 v sume 1.107 eur, 12 splátok za rok 2014 v sume 1.107 eur, 12 splátok za rok 2015 v sume 1.107 eur, 12 splátok za rok 2016 v sume 1.107 eur, 9 splátok za rok 2017 v sume 830,25 eur).

13.1 K ďalšej obrane žalovaných súd uvádza nasledovné:

13.2 Podľa názoru súdu nie je správna argumentácia žalovaných v tom smere, že žalobca opomenul, že dňa 27.12.2011 bol na majetok dlžníka vyhlásený konkurz a podľa § 100 zákona č. 7/2005 Z.z. sú z uspokojenia vylúčené všetky mimozmluvné alebo zmluvné sankcie, ak na ne vznikol nárok, boli uložené alebo prirástli po vyhlásení konkurzu, v dôsledku čoho žiadajú zamietnuť úroky z omeškania ako aj zmluvné úroky vyčíslené od 27.12.2011. Uvedené ustanovenie konkurzného zákona sa totiž týka uspokojovania pohľadávok veriteľov v konkurze, nie v inom sporom konaní, v ktorom navyše úpadca nie je sporovou stranou.

13.3 Žalovaní argumentovali, že ak by súd posúdil predmetný vzťah medzi sporovými stranami ako obchodný záväzkový, domáhajú sa zamietnutia žaloby pre neplatnosť právneho úkonu ručenia, z dôvodu nezrozumiteľného zmluvného dojednania, odkazom na odlišnú právnu úpravu § 546 až 560 Občianskeho zákonníka. Predložením vyhotovenia zmluvy deklaroval žalobca úmysel zabezpečiť úverový záväzok ručením podľa občianskeho práva. Dobromyseľný žalovaný v 1. rade prijal ručiteľské vyhlásenie v súlade s jeho jazykovým vyjadrením ako záväzok občianskoprávny. Podľa § 266 ods.4 Obchodného zákonníka je potrebné prejav vôle, ktorý pripúšťa rôzny výklad, vykladať na ťarchu strany, ktorá ako prvá výraz použila, čo je v danom prípade žalobca.

13.4 V tomto smere súd uvádza, že žalovaný v 1. rade nemohol byť dobromyseľný v tom, že za záväzok dlžníka ručí podľa Občianskeho zákonníka, pretože kogentné ustanovenie § 261 ods.4 Obchodného zákonníka, účinného v čase podpisu zmluvy ustanovuje, že touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa predchádzajúcich odsekov. Ak žalovaný v 1. rade poukazoval na rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp.zn. 14C/323/2016 a následný rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/249/2016, tak súd po ich preštudovaní uvádza, že závery týchto súdov nie sú v danom prípade použiteľné. Uvedené súd totiž rozhodovali o platnosti ručiteľského vyhlásenia za iného skutkového stavu. V tam prejednávanom prípade bolo totiž ručiteľské vyhlásenie formulované inak ako v danom prípade. V tam posudzovanej úverovej zmluve bolo uvedené, že návratnosť úveru je zabezpečená ručením tretích osôb v súlade s § 546 až § 550 Občianskeho zákonníka a § 303 až § 312 Obchodného zákonníka. V súdom posudzovanom spore je však ručenie formulované inak. Uvádzajú sa iba ustanovenia § 546 až 560 Občianskeho zákonníka. Súd naopak poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/220/2012, ktorý sa zaoberal rovnakou otázkou platnosti takto formulovaného ručenia v obsahovo obdobnej zmluve, pričom dospel k záveru, že "keďže v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka účastníci zmluvy nemôžu použitie Obchodného zákonníka - aplikáciu § 303 a nasl. Obchodného zákonníka, na zabezpečenie záväzku z úverovej zmluvy ručením, ani dohodou vylúčiť, ich dojednanie o aplikácii Občianskeho zákonníka na vzťahy vyplývajúce z ručenia je pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Keďže dôvod tejto neplatnosti sa vzťahuje len na časť právneho úkonu odkazujúcu na Občiansky zákonník vo vzťahu k zabezpečeniu daného záväzku, pričom z povahy predmetného právneho úkonu - úverovej zmluvy, ani z jej obsahu, ani z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že by túto časť nebolo možné oddeliť od ostatného obsahu, odvolací súd s poukazom na ust. § 41 Občianskeho zákonníka považoval za neplatné a teda neúčinné iba dojednanie v časti odkazujúcej na ust. § 546 a § 560 Občianskeho zákonníka. Len samotný odkaz na Občiansky zákonník, namiesto kogentných ustanovení Obchodného zákonníka o ručení, nespôsobuje neplatnosť dohody o ručení, ktorá inak má náležitosti podľa ust. § 303 a nasl. Obchodného zákonníka, keďže právna kvalifikácia záväzku nie je podstatnou náležitosťou zmluvy. I podľa záverov NS SR v rozsudku z 18.5.2000 sp. zn. 4 Obo 115/99 publikovanom pod R 11/2001, poukaz na konkrétne ustanovenia Občianskeho zákonníka v ručiteľskom vyhlásení, v situácii keď ide o zabezpečenie plnenia záväzku z

obchodného záväzkového vzťahu, nerobí ručiteľské vyhlásenie neplatným. Priamo zo zákona - z vyššie citovaných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 4 v spojení s § 263 Obchodného zákonníka) totiž vyplýva, že daný ručiteľský záväzok sa bude kogentne spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka o ručení". Konajúci súd sa s týmto právnym názorom plne stotožňuje.

13.5 Žalovaní argumentovali aj tým, že v roku 2006 bolo žalobcovi doručené kolaudačné rozhodnutie k bytu, na ktorom malo byť zriadené záložné právo. Aj napriek tomu žalobca nevykonal žiaden úkon k jeho zriadeniu. Z tohto konania žalobcu vyvodzujú, že žalobca konal v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku.

13.6 K tejto argumentácii žalovaných súd uvádza, že žiaden rozpor v konaní žalobcu so zásadami poctivého obchodného styku, či rozpor s dobrými mravmi nezistil. Žalobca poskytol dlžníkovi peňažné prostriedky, na základe ktorého vznikol medzi nimi záväzkový vzťah. Splniť povinnosti z uvedeného záväzkového vzťahu sa na základe slobodnej a vážnej vôle ručiteľským záväzkom zaviazali žalovaní v 1. a 2. rade. Potom ako dlžník nesplnil svoj záväzok, žalobca si uplatnil svoj nárok aj voči ručiteľom. Tento postup podľa názoru súdu žiadnym spôsobom nemôže byť v rozpore s poctivým obchodným stykom, či dobrými mravmi. Ručenie je súčasťou nášho právneho poriadku a slúži práve na zabezpečenie veriteľa pre prípad neplnenia jeho pohľadávky priamymi dlžníkmi. Predstavuje významný zaisťovací inštitút, ktorým možno zabezpečiť peňažný záväzok. Potom ako sa žalovaní svojim ručiteľským vyhlásením stali ručiteľom v predmetnom právnom vzťahu, museli si byť vedomí toho, že môže nastať situácia, že svoju ručiteľskú povinnosť budú musieť splniť. Súd poukazuje na to, že veriteľ má právo žiadať splnenie dlhu od ručiteľa, ak jeho dlh nesplní dlžník. Pre vznik záväzku ručiteľa je rozhodujúce len to, že dlh dlžník nesplnil, pričom je bez významu, či veriteľ využil všetky možnosti na to, aby dosiahol uspokojenie svojej pohľadávky proti dlžníkovi. Tento záver prijal aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 4Obo 115/99 a súd sa s ním stotožňuje. Nemožno teda uvažovať o žiadnom konaní žalobcu v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, či s dobrými mravmi.

14.1 Súd zamietol žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty, pretože po posúdení bodu 8.4 zmluvy má zato, že jeho obsahom nie je platne dohodnutá zmluvná pokuta. Súd poukazuje na to, že v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka, je možné dohodnúť zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti. Porušenie konkrétnej zmluvnej povinnosti, ktorá je zmluvnou pokutou zabezpečená, preto musí jednoznačne z formulácie dojednania zmluvnej pokuty vyplývať. Medzi stranami zmluvy však v článku VIII bod 8.4 bola zmluvná pokuta dohodnutá pre prípad "naplnenia bodu 8.4". Tento bod zmluvy upravuje, kedy môže žalobca od zmluvy odstúpiť a to v zmysle dojednania v prípade ak je dlžník v omeškaní s úhradou ktorejkoľvek splátky dlhšie ako 6 mesiacov, v prípade ak dlžník závažným spôsobom poruší zmluvu a to opakovaným nesplácaním úveru, porušením stavebných predpisov, zmenou stavby, zriadením záložného práva, zmenou vlastníctva bez súhlasu veriteľa. Z uvedeného teda vyplýva, že ak článok 8.4 obsahuje možnosti odstúpenia od zmluvy, k jeho naplneniu dôjde v prípade, ak žalobca od zmluvy odstúpi. Uvedená dohoda o zmluvnej pokute neobsahuje vymedzenie konkrétnej povinnosti žalovaných ako je napríklad povinnosť úhrady splátok riadne a včas, s porušením ktorej by nárok na zmluvnú pokutu žalobcovi vznikol. Zmluvná pokuta v uvedenom prípade bola dohodnutá pre prípad "naplnenia bodu 8.4", ktorým je odstúpenie od zmluvy, t. j. realizácia práva žalobcu teda nie pre prípad porušenia povinnosti dlžníka. Dojednanie zmluvnej pokuty pre prípad realizácie práva, tak ako to bolo v uvedenom prípade, robí samé o sebe takéto dojednanie zmluvnej pokuty absolútne neplatným, a to z dôvodu rozporu so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Na základe neplatne dojednanej zmluvnej pokuty nemôže súd žalobcovi priznať uplatnený nárok. Súd v súvislosti s uplatneným nárokom na zmluvnú pokutu sa stotožňuje aj s rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR, z ktorých konkrétne poukazuje na rozhodnutie pod sp. zn. 2Cdo 141/2000, z ktorého vyplýva, že odstúpenie od zmluvy nie je porušením zmluvnej povinnosti, ale výkonom práva, a preto nemôže byť sankcionované zmluvnou pokutou ako aj na rozhodnutie pod sp. zn. 5Cdo 5/2000, z ktorého rovnako vyplýva, že dôvodné odstúpenie od zmluvy nie je porušením zmluvnej povinnosti, ale výkonom práva, ktoré vyplýva zo zákona, alebo zo zmluvy.

14.2 Súd z vyššie uvedených dôvodov neakceptuje tvrdenie žalobcu, že ustanovenie o zmluvnej pokute bolo v zmluve dojednané dostatočne a zrozumiteľne ani poukaz na rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 5C/9/2015 z 28.03.2017, ktorým mu bola rovnaká zmluvná pokuta priznaná. Tento rozsudok ani právny názor Okresného súdu Liptovský Mikuláš nie je pre súd záväzný. Z jeho obsahu nevyplýva, že by sa súd týmito okolnosťami vôbec zaoberal. Preto žalobu v časti uplatnenej zmluvnej

pokuty zamietol. Rovnako tak zamietol aj vyčíslený zmluvný úrok, pretože v každej z omeškaných splátok, na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovaných, je obsiahnuté aj právo žalobcu na zmluvný úrok.

15.1 Žalobca si uplatnil zákonné úroky z omeškania od 17.10.2013 a to zo sumy 19.697,37 eur. V uvedený deň boli žalovaní v 1. a 2. rade už v omeškaní, nakoľko listom zo dňa 14.02.2013 vyzval žalobca oboch žalovaných v 1. a 2. rade na splnenie ručiteľského záväzku do 30 dní od prevzatia tohto listu. Žalovaná v 2. rade prevzala zásielku dňa 04.03.2013 a žalovaný v 1. rade dňa 26.02.2013. Teda žalobca je oprávnený na úrok z omeškania od 17.10.2013. Avšak nie zo sumy 19.697,37 eur, pretože ako vyplýva z vyššie uvedeného, žalovaní v 1. a 2. rade boli k tomuto dňu povinní zaplatiť iba dovtedy splatné splátky, ktoré nezaplatil dlžník žalobcovi titulom splácania úveru, resp. u žalovanej bola splatná suma 1.675,84 eur (8x 209,48 eur) v zmysle Dohody o splátkach zo dňa 12.04.2013. Z tejto sumy však žalovaná v 2. rade uhradila dňa 10.06.2013 sumu 210 eur a dňa 08.08.2013 sumu 209,48 eur. Teda ku dňu 17.10.2013 bola v omeškaní so zaplatením peňažného dlhu v sume 1.256,36 eur. Od 15.05.2017 bola žalovaná v 2. rade povinná platiť iba riadnu splátku úveru, ktorá bola splatná vždy v 15. deň v mesiaci.

15.2 Ku dňu 17.10.2013 bol žalovaný v 1. rade v omeškaní so zaplatením nepremiľčaných splátok splatných od 21.11.2009 v celkovej sume 4.335,75 eur (jedna splátka za rok 2009 v sume 92,25 eur, 12 splátok za rok 2010 v sume 1.107 eur, 12 splátok za rok 2011 v sume 1.107 eur, 12 splátok za rok 2012 v sume 1.107 eur, 10 splátok za rok 2013 v sume 922,50 eur). Po dátume 17.10.2013 do dňa rozhodnutia súdu bolo splatných 47 splátok úveru, z ktorých nebola uhradená ani časť.

15.3 V priebehu omeškania sa menila výška základnej úrokovej sadzba Európskej centrálnej banky, a to nasledovne. Od 13.11.2013 bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,25 %, od 11.06.2014 vo výške 0,15 %, od 10.09.2014 vo výške 0,05 % a od 16.03.2016 vo výške 0 %. Preto súd reflektoval túto skutočnosť vo výroku rozsudku, ktorým rozhodol o splnení povinnosti žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka platí, že ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013 (čo je aj prejednávaný prípad), výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013. Teda úroky z omeškania sú o 8 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15.4 Ako je uvedené vyššie, podľa zmluvy boli mesačné splátky úveru splatné v 15. kalendárny deň mesiaca. Nasledujúcim dňom sa žalovaní dostali do omeškania so splnením tohto plnenia, pretože ako ručiteľia ručia za nesplnený dlh úverového dlžníka. Opakovaná výzva na zaplatenie každej splátky, ktorú dlžník nezaplatil sa v zmysle § 306 ods.1 Obchodného zákonníka nevyžaduje, pretože bolo nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, pričom je významným aj to, že uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 28K/59/2011 zverejneným v Obchodnom Vestníku dňa 27.12.2011 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka. To je výslovný zákonný dôvod pre to, aby veriteľ nemusel urobiť výzvu dlžníkovi pred tým, ako požiada ručiteľa o splnenie jeho ručiteľského záväzku.

15.5 Ak deň splatnosti splátky pripadol na sobotu, nedeľu alebo sviatok, v zmysle § 122 ods.3 Občianskeho zákonníka je posledným dňom lehoty splatnosti najbližší nasledujúci pracovný deň. To platí pre splátky splatné v dňoch 15.12.2013 (bola nedeľa), 15.02.2014 (bola sobota), 15.03.2014 (bola sobota), 15.06.2014 (bola nedeľa), 15.09.2014 (bol štátny sviatok), 15.11.2014 (bola sobota a 17.11.2014 bol štátny sviatok), 15.02.2015 (bola nedeľa), 15.03.2015 (bola nedeľa), 15.08.2015 (bola sobota), 15.09.2015 (bol štátny sviatok), 15.11.2015 (bola nedeľa), 15.05.2016 (bola nedeľa), 15.09.2016 (bol štátny sviatok), 15.10.2016 (bola sobota), 15.01.2017 (bola nedeľa), 15.04.2017 (bola sobota a 17.04.2017 bol deň pracovného pokoja), 15.07.2017 (bola sobota) a 15.09.2017 (bol štátny sviatok).

16. Vzhľadom na povahu ručiteľského záväzku viacerých ručiteľov (žalovaných v 1. a 2. rade) súd rozhodol v zmysle ustálenej judikatúry tak, že plnením jedného z ručiteľov zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhému ručiteľovi.

17. Vzhľadom na späťvzatie žaloby voči žalovanému v 3. rade, súd výrokom I. tohto rozsudku konanie voči žalovanému podľa § 145 Civilného sporového poriadku zastavil. Súhlas žalovaného v 3. rade so späťvzatím žaloby bol udelený písomne v podaní zo dňa 26.06.2017. Výrokom II priznal žalovanému v

3. rade proti žalobcovi plnú náhradu trov konania, pretože zastavenie konania voči tomuto žalovanému zaviniť žalobca.

18. Z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby v sume 419,48 eur v časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty, súd konanie v tejto časti zastavil podľa § 145 ods.2 Civilného sporového poriadku v rozhodnutí vo veci samej V. výrokom.

19. Podľa § 255 ods.2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

20. O náhrade trov konania sporových strán okrem žalovaného v 3. rade súd rozhodol podľa § 256 Civilného sporového poriadku tak, že žiadna z nich nemá právo na náhradu trov konania, pretože tieto sporové strany boli v konaní čiastočne úspešné, pričom miera ich úspechu po porovnaní žalovanej sumy a výroku rozsudku bola približne rovnaká.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.